

ZAJIMAVOST

Palestinské čekání

Palestinci jsou dodnes libanonským bolavým místem. Narodil od Arménů, kteří sem utíkali před genocidou v Turecku v roce 1915 a dnes tvoří největší etnickou menšinu v zemi, mají Palestinci v Libanonu složité postavení. Je jich tu odhadem asi 350 tisíc, někteří z nich tady žijí padesát let a mnoho se jich v Libanonu narodilo. Jejich přítomnost ale snáší většina Libanonců velmi těžce. Palestinci nemají stát, nemají občanství, nemají pas, a proto nemohou cestovat. Nesmějí ani vykonávat povolání, jaké by chtěli, jelikož jsou omezováni řadou vyhlášek a nařízení. Žijí v uprchlických táborech, do značné míry závislí na darech od Spojených národů. Někteří libanonské politici otevřeně prohlašují, že je třeba zdejších Palestincům znepříjemnit život natolik, aby se sebrali a odšli. Ale kam by šli, to zůstává záhadou. A tak Palestincům nezbyvá než čekat, zda se jejich politici dohodnou s izraelskými. Jak dlouhé bude jejich čekání, je ve hvězdách.

INFORMACE

- Neocenitelný je anglicky psaný průvodce Libanon od Lonely Planet, k dostání ve většině velkých knihkupectví.
- Na internetu jsou pak dobré tyto odkazy:
www.tourismlebanon.com
www.destinationlebanon.com
www.lebanonatlas.com
www.ikamalebanon.com
www.travel-to-lebanon.com

FOTO: ADELA POLÁKOVÁ

rekonstrukce, vzniká podzemní parkoviště.

Západním směrem stojí katedrála svatého Jiří, maronitský chrám z křižáckých dob. Leží údajně na místě, kde svatý Jiří zabil draka. Ještě jedno podobné místo se ale nachází ve východní části města. Že by tedy světce zabil dva draky? Vedle katedrály jsou zbytky římského tržiště a dalších budov.

Blízké Place d'Étoile je pečlivě opravené kruhové náměstí s hodinovou věží a budovou libanonského parlamentu. Můžete posedět v kavárně nebo se jít podívat na blízkou Omarovu mešitu.

V uličkách kolem Place d'Étoile snadno zapomenete, že kdy v Bejrútu zuřila válka. Rekonstrukce tu proběhla velmi citlivě, žádné ocelovo-betonové věžáky či neforemné skleněné útvary. Všechno pěkně tak, jak to bývalo před válkou.

Z Place d'Étoile se dejte nahoru do kopce a uvidíte Grand Serail, rozlehlou budovu v osmanském stylu z roku 1890, která sloužila jako kasárna a zároveň sídlo vlády. Dole pod schody zůstaly odkryty zbytky římských lázní. Zapuštěny v opravené zástavbě působí vkusně.

Národní muzeum

Rozhodně navštivte Národní muzeum. Jeho budova (z roku 1937, postavená v jakémsi neofaraónském stylu) měla za války tu smůlu, že stála přesně na Zelené linii, navíc v hlavním styčném bodě mezi západní a východní částí. Řada exponátů se nevyhnula zničení. Opětovného otevření se muzeum dočkalo v roce 1999.

Díky expozici projdete nejstaršími dějinami Libanonu, od doby kamenné přes dobu železnou a bronzovou po Řeky,

Římany a byzantskou éru. Ostatně význam muzea odhalíte při pročítání jakéhokoli průvodce: všude se totiž píše, že „památky po této době jsou k vidění v Národním muzeu“.

Bejrút není typickou arabskou metropolí jako třeba Damašek. I mravy jsou tu na Arábii poněkud „rozvolněné“ – mladé dívky mají obličej zahaleny spíše jen vrstvou líčidel a bezstarostně tu korzují s odhalenými zády či břichy. Ani volání muezzinů z minaretů mešit se tu neozývá tak výrazně. Žije tady hodně křesťanů (konec konců – i prezident musí být ze zákona křesťan) a taky Arménů, jazyky se tu mísí stejně jako vyznání a barva pleti. Až se jednou Libanon zmůže a své hlavní město skutečně celé opraví, bude mít Blízký východ zase svou blyštivou a vznešenou perlu. ●

ADELA POLÁKOVÁ

SPECIÁLNÍ POŘADAČ

pro zakládání výtisků IN magazínu si můžete objednat na adrese
 Economia a.s., oddělení distribuce, Dobrovského 25,
 170 55 Praha 7, tel.: 233 071 197 nebo
 e-mail: predplatne@economia.cz.

Šanon zašleme do 2 týdnů po obdržení objednávky.
 Cena šanonu je 144 Kč včetně poštovního a balného.

